

Ordre de Culte 5è Diumenge després de Pentecosta 23-6-2024

Preludi musical

Salm 25 Har. Goudimel, Ginebra 1551

Benvinguda i pregària

Himne: Cantem un càntic ple d'amor (5 CG)

Música: W. B. Brandbry; Lletra: Benjamí Palnes

Crida a la lloança: Salm 9, 10-21

Himne: Escolta, Escolta

Música: M. Wackenheim, adp. Elies Cortès; Traducció: Judit Pallàs

Lectures bíbliques:

1 Samuel 17, 32-49

2 Corintis 6, 1-13

Himne: Grato es dir la història (365 HC)

Música: William G. Fischer; Lletra: Katherine Hankey, tr. Juan Bautista Cabrera

Proclamació de la Paraula

Pregària per la il·luminació

Marc 4, 35-41

Interludi musical

Romances sense paraules F. Mendelsshon, Op 62, n. 1

Sant Sopar

Resposta a la Paraula

Himne: Amb la bondat hom venç el mal

Música: John L. Bell; Traducció: Judit Pallàs

Vida comunitària:

Ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Himne: En Jesús trobem el suport

Música: Tradicional Kenia; Lletra: Judit Pallàs

Benedicció

Postludi

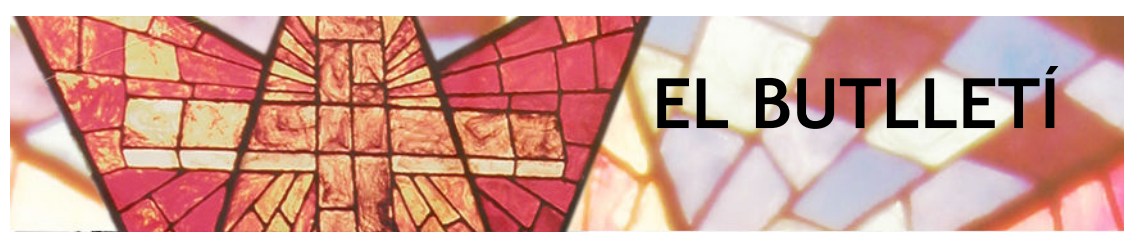
He decidit seguir al Crist. India Folk, Arr. Victor Labenke

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1933 de 23 de juny de 2024

Societat Civil i Església

És la dona un obstacle?

Alguns ho han pensat així, diguem-ho en honor a la veritat, i no ens aprofitem que aquí tenim majoria per a prodigar-nos mútues lloances. La llegenda mitològica de les sirenes que tractaven d'apartar Ulisses del seu camí té un fons de realitat. La dona pot ser un obstacle per al perfeccionament de l'home. Però quan ha estat regenerada per Crist, quan ha sentit el missatge de buscar i salvar el perdut, la dona és una força poderosa per a atreure l'home cap al bé. Des que Maria Magdalena va rentar els peus cansats del Mestre. Quantes dones regenerades no han eixugat les llàgrimes que s'aboquen en el món?

Aquest text és un extret d'un article publicat en una revista. Podem considerar que l'autor és una persona masculista? Des dels nostres ulls, és més que evident que aquest article està empeltat del masculisme més ranci. Aquest article és de Maria Pérez de Ecroyd. Si no sabéssim res més podríem acusar l'autora de ser absolutament masculista. Però cal saber que aquest article va ser publicat a la revista Espanya Evangélica el 14 de novembre de 1929. Des de la nostra actualitat, acusar l'autora de masculisme és molt injust perquè primer, és morta i, per tant, no es pot defensar i segon cal veure el context històric en el qual ha viscut i l'educació que ha rebut per poder entendre les seves paraules. No és correcte jutjar autors que ja no es poden defensar sense conèixer les seves circumstàncies personals i històriques.

Això mateix passa amb l'apòstol Pau quan escriu: *Dones, sotmeteu-vos als vostres marits, tal com tots ens sotmetem al Senyor, 23 perquè el marit és cap de la seva muller, igual que el Crist és cap i salvador de l'Església, que és el seu cos. 24 Per tant, així com l'Església se sotmet al Crist, també les mullers s'han de sotmetre en tot als marits. 25 Marits, estimeu les vostres mullers, tal com el Crist ha estimat l'Església i s'ha entregat a la mort per ella.* (Efesis. 2:22-25). L'apòstol Pau per aquest text és titllat de masculista. Quan escriu: *Esclaus, obeïu amb temor i respecte els vostres amos d'aquest món, amb un cor senzill, tal com tots obeïm el Crist* (Efesis 6:5) podríem afirmar que Pau està a favor de l'esclavitud?

Per afirmar això cal primer analitzar el context històric de l'imperi romà. El dret romà sostenia que la dona era considerada sempre com una menor, és a dir que estava

sota la tutela d'un home, sigui el pare o el marit. Pel que fa a l'esclavitud, el dret romà permetia l'esclavitud perquè d'aquesta manera aconseguien mà d'obra barata. Des de la nostra actualitat, l'apòstol té una postura que podríem qualificar de masclista, però si considerem la situació de la dona en el context històric i l'educació que ell va rebre, les seves opinions no són diferents dels costums de l'època.

De totes maneres, sorprèn que, tenint en compte el concepte d'igualtat entre els homes que es desprèn de les seves epístoles, l'apòstol no dissentís del concepte d'esclavitud. Per nosaltres és evident que l'esclavitud no casa amb el cristianisme, malgrat que, en els segles XVI al XIX, Europa comerciava amb esclaus i des de les institucions religioses es va intentar justificar teològicament el comerç d'esclaus o si més no, van tenir una posició ambigua. Però realment no sabem el que Pau com a ciutadà de Roma opinava sobre l'esclavitud. El que si sabem és que Pau com apòstol de Crist no va entrar a valorar les lleis vigents de l'imperi romà. I jo em pregunto per què Pau no va condemnar l'esclavitud?

Sovint pensem que el cristianisme ha de condemnar les lleis que la societat civil s'ha donat a ella mateixa. Però oblidem que el cristianisme no es basa en unes normes, sinó en la llibertat de cada individu. Per tant, no pot existir una sola veu dins el cristianisme. Cadascú és lliure de pensar i opinar sense que cap autoritat ens pugui adoctrinar sobre el que hem de pensar. En la meua opinió, és per aquest motiu que Pau refusa posicionar-se sobre qüestions que afecten a l'àmbit civil i jurídic.

Aquesta postura de l'apòstol contrasta amb l'actitud que habitualment han tingut els poders religiosos en la història en el terreny legislatiu d'una nació. Des dels àmbits eclesials, i al llarg de la història, les institucions eclesials han volgut intervenir en l'elaboració de les lleis de les nacions. En el nostre país la influència que la Conferència Episcopal Espanyola ha tingut al llarg de la història en l'elaboració de lleis sobre la llibertat de culte, les pastilles anticonceptives, el divorci, el matrimoni civil, l'avortament, l'eutanàsia, etc. ha estat molt notable. Però també en molts àmbits evangèlics, les esglésies prenen postures contràries a les lleis que la societat vol aprovar i pressionen per imposar les seves opinions. Fa basarda aquesta actitud de les esglésies d'imposar un pensament únic perquè per un costat limiten la llibertat de pensament i, per altre costat, foragiten els creients que no pensen ni són com els eclesiàstics diuen que han de ser o pensar. Obliden que l'església és una comunitat de persones que creuen en Jesucrist, i aquesta ha d'acollir les persones tal com són i tal com pensen, en la seva diversitat. I cal afirmar rotundament que ningú té dret d'expulsar de l'església pel fet que no pensa ni és com nosaltres. A mi, em va causar estupor veure com la Conferència Episcopal Espanyola es posicionava en contra de la llei d'amnistia i encoratjava a resar el rosari a la plaça Sant Jaume. Amb quina autoritat la Conferència Episcopal parla en nom dels cristians catòlics sobre qüestions civils?

En alguna ocasió, se m'ha criticat que el meu discurs és de vegades massa polític, i se m'ha etzibat que l'església no pot entrar en el debat polític. És cert. Però una cosa és que l'església i els qui la representen no puguin entrar en el debat polític, i una

altra cosa és que cadascú no pugui posicionar-se, de manera individual, davant d'un fet que, des de la perspectiva de l'evangeli, és denunciable. Perquè si no és així, l'alternativa és l'anestèsia social.

No, Pau, com a apòstol de Crist, mai s'ha posicionat en qüestions que afecten la societat civil. Per això, acusar Pau de masclista o defensor de l'esclavitud és fer una lectura simple de les seves cartes. Perquè l'evangeli no busca canviar societats, sinó que és comunitat que busca acollir persones en el seu si, sense exigir que siguin o pensin com nosaltres, per caminar junts el camí de la veritat i de la vida sota la llum de l'evangeli. Perquè l'evangeli té el poder de transformar persones, no societats.

És a dir, els qui viuen en Crist són una creació nova. El que era antic ha passat; ha començat un món nou. (2ª Co 5:17)

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CISTELLA SOLIDÀRIA

La setmana passada vam fer arribar diners al Wolfgang per comprar el que necessitessin i...van fer una gran compra per omplir les prestatgeries de la cuina i el menjador del "Chiringuito". Per altre banda, ja sabeu que l'escola alemanya els ajuda moltíssim i aquesta setmana volen fer una gran compra abans de les vacances d'estiu, així que guardarem el que recollim nosaltres per quan em digui el Wolfgang, seguirem atents a les seves urgències i seguirem pregant per tot el que fan allà...com sempre us aniré informant.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a l'adreça a al web de l'església: <https://youtu.be/yxM05lnOn9A>

AGENDA

Dimarts 25, participarem a la Taula Interconfessional, creada recentment a Catalunya, per organitzar les celebracions del 1700 aniversari del Credo Nicè, que es duran a terme durant el proper any 2025.

COLÒNIES ESPLAI XALA A AIGUAVIVA

Aquest estiu, igual que l'anterior, ens agradaria que una bona part dels infants de l'esplai Xala de Rubí poguessin gaudir del campament a Aiguaviva. Ja tenim quatre beques, però ens en falten sis més. Podeu fer les vostres aportacions al compte: ES88 2100 0151 0002 0017 1507

Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta

Música: Grup Pizzicato

Lectures: Alicia Pallàs

Diaques: Esther Rión i Anna Plantada

Sant Sopar: Elisabeth Cortés

Butlletí: Rubén Pallàs

Retransmissió: Jordi Pérez, Anna Guinot i Alicia Pallàs